

[Jes Lunde]

Jeg mener nemlig, at hovedårsagen til, at vi har en stor statsgæld og løbende problemer med underskuddet på statsfinanserne, er, at vi ikke er villige til at opkræve skatterne ordentligt. Der er i dag alt for mange fidusmuligheder for at undgå beskatning, og så længe det er sådan, vil der være mange, der smutter igennem nettet. De lader være med at betale skat, og i stedet får de en forfærdelig masse penge til rådighed, som de kan bruge til at købe statsobligationer for, og det er så penge, som vi andre i fremtiden skal afdrage og forrente. Jeg er enig i, at der er politisk problem, og vi kan snakke sammen, hvis Fremskridtspartiet vil være med til vores løsning af sagen. Det betyder selvfølgelig også, at det fremtidige skattetryk bliver større, end det ellers ville have været, som økonomiministeren rigtigt var inde på, men det er altså ikke ligegyldigt, hvordan man tackler det. Hvis man vil forsøge at tackle statsgælden på den måde, som jeg har indtryk af at Fremskridtspartiet gerne vil, nemlig ved at stille forslag om dramatiske nedskæringer af alle offentlige udgifter, uanset hvad de bruges til, sådan som vi senest så det ved ændringsforslagene til finansloven, vil det betyde, at arbejdsløsheden vil eksplodere helt ukontrolleret. Vi har i forvejen 300.000 arbejdsløse, og hvis Fremskridtspartiets politik bliver gennemført, vil den halve million arbejdsløse være nået, inden der er gået særlig mange måneder; det kan vi selvfølgelig ikke være med til. Omvendt må jeg sige, at regeringens måde at løse problemerne på, som det måske mest tydeligt kom til udtryk hos hr. Peter Brixtofte, at hvis vi bare fik økonomisk vækst, skulle det hele nok løses, tror vi heller ikke på. Vi mener ikke, at det er muligt at satse på en så høj materiel vækst i fremtiden. De økologiske problemer, der er i verden, gør, at vi er nødt til at besinde os og erkende, at vi i den rige vestlige verden ikke kan tillade os et større træk på ressourcerne og en grovere forurening end den, vi allerede står for. Tværtimod er vi nødt til at neddrogse på en masse punkter, og det betyder, at de ideer, vi har om at udvikle os, skal vi bruge på at blive mere økologisk velfungerende og få en bæredygtig udvikling, så vi ikke forringer livskvaliteten for fremtidige generationer. Det er det, vi skal bruge vores energi på, og ikke på at få en vild materiel vækst.

Derfor er der for os at se kun én vej ud af den store statsgæld, og det er at sørge for, at de mennesker, der har godt råd, også kommer til at betale deres skat, at de ikke kan slippe igennem alle hullerne, og at vi får en beskatning af samfundsskabte værdistigninger. Det står der ikke noget om i Fremskridtspartiets forslag til dagsorden; der står bare, at regeringen skal lave en plan. Vi ved, hvilke intentioner Fremskridtspartiet har, for det kunne vi se på dets ændringsforslag til finansloven, og da vi ingen tillid har til den politik, regeringen ville foreslå, hvis den endelig skulle komme med en plan for dette område, kan vi altså ikke støtte Fremskridtspartiets dagsorden.

Hvis Fremskridtspartiet derimod er villigt til at ændre dagsordenen, så der i slutningen af den kommer til at stå, at der skal laves en realistisk plan for afvikling af statsgælden, bl.a. gennem lukning af muligheder for skattespekulation, er vi til at snakke med.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Indledningsvis vil jeg korrigere hr. Jes Lunde.

En gennemførelse af f.eks. de ændringsforslag til finansloven for 1992, som Fremskridtspartiet stillede i december, vil ikke medføre massearbejdsløshed. Selv en socialistisk model som ADAM erkender tværtimod, at hvis man hæver den skattefrie bundgrænse i det omfang, vi lægger op til, vil der helt klart være beskæftigelsesfremmende effekter som følge af det.

Så til den anden halvdel af min besvarelse til hr. Jes Lunde.

Hr. Jes Lunde lever i en fantasiverden. Hr. Jes Lunde kan ikke hos økonomiministeren, men hos skatteministeren få bekræftet, at alle disse rige mennesker, som hr. Jes Lunde gerne vil få noget ekstra, ikke findes. Hvis vi udnævner dem, der har en skattepligtig indkomst på en halv million kroner om året, til at være de rige, hvor mange er der så af dem? Der er 15.000. Hvis vi vedtager at følge hr. Jes Lundes eksperiment og bare et enkelt år pålægge dem 100 pct. indkomstskat – de fleste vil nok flygte ud af landet, men blot som et regnecksempel – hvilket merprovenu vil staten så få ud af det? Jeg kan oplyse hr. Jes Lunde om, at et merprovenu på 4,7 mia. kr. vil være det hele.